

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218200496
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218200496.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanej V. K., T.. XX.XX.XXXX, U. XXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie sumy 1001,28 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 620,04 Eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 620,04 Eur od 15.10.2015 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,84%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 08.03.2018 sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1001,28 Eur s príslušenstvom. V žalobe dôvodil tým, že dňa 17.04.2015 ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500111204, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 1020,00 Eur. Žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 36,09 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok, dňa 14.10.2015 došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Toto oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 20.10.2015. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila žalobcovi sumu 297,96 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná sa dostala do omeškania, žalobca si uplatnil nárok na zmluvné pokuty podľa čl. 8 ods. 8.1. zmluvy vo výške 0,04 % denne zo sumy 1001,28 Eur od 05.11.2015. Okrem toho si žalobca uplatnil aj zákonný úrok z omeškania.

2. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, a teda argumenty žalobcu nerozporovala.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom týchto listín: žaloba, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 17.04.2015, zmluvné dojednania zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8500111204, platby žalovanej k tejto zmluve o spotrebiteľskom úvere, oznámenie o zosplatnení úveru spolu s doručenkou, doklad o poskytnutí prostriedkov zo zmluvy v prospech žalovanej.

4. Súd zistil, že žalobca so žalovanou dňa 17.04.2015 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500111204, z ktorej vyplýva, že žalovanej bola schválená mesačná platba vo výške 59,32 Eur pri poskytnutej čiastke úveru v sume 1020,00 Eur a mesačnej splátke v sume 36,09

Eur. Suma, ktorú žalovaná mala zaplatiť za poskytnutý úver bola vypočítaná v sume 1401,24 Eur, RPMN za úver predstavovala 26,10 %, ročná úroková sadzba úveru vo výške 17,76 %, priemerná RPMN za úver 34,42 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru v sume 102,00 Eur.

5. Dňa 17.04.2015 žalobca žalovanej oznámil schválenie úveru. Podľa tohto oznámenia bola žalovanej poskytnutá suma úveru 1020,00 Eur, so splatnosťou 36 mesiacov, 1.splátkou splatnou dňa 01.06.2015 a poslednou splátkou splatnou dňa 01.05.2018. Mesačná platba (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) predstavovala 59,32 Eur, poplatok za poskytnutie úveru 102,00 Eur, RPMN úveru 26,10 %, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy vo výške 34,42 %.

6. Z prehľadu platieb žalovanej vyplýva, že na základe zmluvy č. 8500111204 jej bola na účet poukázaná suma 918,00 Eur. Z poskytnutého úveru žalovaná vrátila žalobcovi sumu 297,96 Eur.

7. Dňa 14.10.2015 žalobca zosplatnil úver, keďže žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok. Oznámenie o zosplatnení úveru bolo žalovanej doručené dňa 20.10.2015.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 17.04.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (...) j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, (...)

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

15. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 17.04.2015, na základe ktorej bol žalovanej reálne poskytnutý úver v sume 918,00 Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť formou pravidelných 36 mesačných splátok vo výške 36,09 Eur, s ročnou úrokovou sadzbou 17,76 %, RPMN 26,10 %, pri priemernej hodnote RPMN 34,42 %. Suma, ktorú mala žalovaná žalobcovi zaplatiť predstavovala 1401,24 Eur, poskytnutá čiastka úveru bola vo výške 1020,00 Eur, mesačná platba (mesačná splátka + platba podľa dohody o poskytovaní služieb) bola vo výške 59,32 Eur a poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 102,00 Eur. V oznámení o schválení úveru žalobca uviedol aj termín splatnosti prvej splátky na 01.06.2015 a termín splatnosti poslednej splátky na 01.05.2018. Toto oznámenie už nemá podobu zmluvy, dohody, ale ide o jednostranné oznámenie žalobcu vo vzťahu k žalovanej.

16. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z jej označenia v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

17. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

18. Súd konštatuje, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu nespĺňa konkrétne náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f), j) a k).

19. Jeden z nedostatkov zmluvy spočíva v absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je totiž len uvedený údaj o výške splátky, počte splátok a periodicite splátok. Absentuje údaj o splatnosti prvej splátky. Keďže v zmluve nie je uvedený počiatok splatnosti, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť. Uvedenie údajov o termíne prvej a poslednej splátky v listine označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 17.04.2015 nie je postačujúce, pretože predmetné oznámenie nie je súčasťou zmluvy o úvere, keďže predstavuje jednostranné oznámenie žalobcu ako veriteľa, ktoré žalovaná neodsúhlasila (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/87/2018 zo dňa 13.11.2018).

20. Súd konštatuje, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 vyslovil názor: „Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. (...) Zákonnodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. (...) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase

uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

22. V súvislosti s údajom podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a rozsudkom Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s. a Klára Biróová, Krajský súd v Prešove sa vo viacerých rozhodnutiach zaoberal priamym účinkom smerníc (napr. rozsudok sp. zn. 5Co/101/2017 zo dňa 24.4.2018). Otázka priameho účinku smerníc sa vo všeobecnosti v podstate týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne, na prípad, ktorý riešia.

23. V naznačených súvislostiach súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/158/2017 zo dňa 25.9.2018, v ktorom judikoval: „Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry SD EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto konkrétnom prípade veriteľ verzus spotrebiteľ) v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Dôležitý je tiež výklad rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a smernice 2008/48/ES, pretože sa zdá, že súdny dvor mal „eurovýhradu“ len k amortizačnej tabuľke ako povinnej náležitosti zmluvy a len vo vzťahu k istine. Prejednávaná vec sa však netýka amortizačnej tabuľky, ale špecifikácie splátok úveru podľa jednotlivých zložiek, čo je v konečnom hľadisku relevantné aj na účely transparentnosti vstupných údajov pre výpočet RPMN. Tak explicitne presné ustanovenie akým je ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ cez prizmu eurokonformného výkladu nemožno ignorovať a tolerovať absenciu údajov o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v žiadnej zmluve o úvere. Zákonodarca v citovanom ustanovení jasne deklaroval, aké následky sú spojené s absenciou obligatórnych náležitostí uvedených pod písm. k) § 9 odsek 2 ZoSÚ a odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase vydania napadnutého rozsudku platný a účinný.“

24. V označenom rozsudku sa Krajský súd v Prešove odklonil od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil, že „princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov“.

25. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bola aj výška, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová výška, počet a termín splátok sa viaže ku každej tam z uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Je teda jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny, ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termín splátok.

26. Súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

27. Vzhľadom na to, že zmluva o úvere zo dňa 17.04.2015 nemá všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov.

28. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaná reálne čerpala titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu žalovaná zaplatila. Žalovaná v danej veci čerpala titulom úveru reálne sumu 918,00 Eur a uhradila sumu 297,96 Eur. Na základe vyššie uvedeného súd žalobcovi priznal sumu 620,04 Eur ako rozdiel medzi reálne poskytnutými finančnými prostriedkami a žalovanou uhradenými sumami a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

29. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Žalovaná sa dostala do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu vo výške 620,04 Eur, a preto žalobca má právo aj na úrok z omeškania, výška ktorého je v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

33. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konečnom dôsledku bol v spore úspešnejší žalobca, ktorému patrí náhrada trov konania po odpočítaní neúspechu v konaní, od jeho úspechu v konaní, a to v rozsahu 23,84 % z celkových trov konania, na ktoré by mal nárok pri plnom úspechu.

34. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.